

Ārlietu ministrija

K. Valdemāra iela 3, Rīga, LV-1395, tālr. 67016201, fakss 67828121, e-pasts pasts@mfa.gov.lv, www.mfa.gov.lv

DIENESTA VAJADZĪBĀM

Rīgā

21.04.2022 Nr. 03-152 dw

Valsts kancelejai

Par informatīvo ziņojumu un protokollēmuma projektu
par Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumu lietā
Pilāgs pret Latviju

Pamatojoties uz Ministru kabineta 2021.gada 7.septembra noteikumu Nr.606 "Ministru kabineta kārtības rullis" 113.11 punktu, iesniedzu izskatīšanai Ministru kabineta sēdē informatīvo ziņojumu par Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumu lietā *Pilāgs pret Latviju* un tam pievienoto Ministru kabineta protokollēmuma projektu.

1.	Iesniegšanas pamatojums	Ministru kabineta 2021.gada 7.septembra noteikumu Nr.606 "Ministru kabineta kārtības rullis" 113.11 punkts un 2017.gada 7.marta Ministru kabineta noteikumu Nr.121 "Pārstāvības kārtība starptautiskajās cilvēktiesību institūcijās" 10.7 punkts.
2.	Valsts sekretāru sanāksmes datums un numurs	Nav attiecināms.
3.	Informācija par saskaņojumiem	Informatīvais ziņojums un protokollēmuma projekts ir saskaņoti ar Finanšu ministriju un Tieslietu ministriju bez iebildumiem un priekšlikumiem.
4.	Informācija par saskaņojumu ar Eiropas Savienības institūcijām	Nav attiecināms.
6.	Politikas joma	Ārpolitika un Eiropas Savienības vispārīgie jautājumi.
7.	Atbildīgā amatpersona	Emīlija Plaksins, Latvijas pārstāvja starptautiskajās cilvēktiesību institūcijās biroja vecākais juriskonsults.
8.	Uzaicināmās personas	Kristīne Līce, Latvijas pārstāve starptautiskajās cilvēktiesību institūcijās.
9.	Projekta ierobežotais pieejamības statuss	Pamatojoties uz Ministru kabineta 2005.gada 26.aprīļa noteikumiem Nr.280 "Kārtība, kādā aizsargājama informācija dienesta vajadzībām" ir noteikts ierobežotais pieejamības statuss: 1) informatīvais ziņojums – dienesta vajadzībām; 2) protokollēmuma projekts – dienesta vajadzībām; 3) Tieslietu ministrijas noklusējuma saskaņojums – nav klasificēts; 4) Finanšu ministrijas atzinums – nav klasificēts. Informatīvā ziņojuma ierobežotais pieejamības statuss

		nepieciešams saglabāt arī pēc jautājuma izskatīšanas Ministru kabinetā. Pēc apstiprināšanas Ministru kabineta sēdē protokollēmums nav klasificēts. Projekta nosaukums nav klasificēts. <u>Informatīvo ziņojumu ir iespējams izskatīt Ministru kabineta sēdes saskaņoto tiesību aktu projektu daļā.</u> Valsts kancelejai ir atļauts izgatavot informatīvā ziņojuma un tam pievienoto dokumentu kopijas Ministru kabineta sēdes nodrošināšanai.
10.	Cita informācija	Nav attiecināms.
11.	Ministru kabineta lietas pamatojums	Jautājums Ministru kabineta sēdē jāizskata līdz 2022.gada 10.maijam, lai nodrošinātu savlaicīgu Eiropas Cilvēktiesību tiesas piespriedās kompensācijas izmaksu (kompensācijas izmaksas termiņš – 2022.gada 3.jūnijs).
12.	Steidzamības kārtības pamatojums	Nav attiecināms.
13.	Jautājuma savlaicīgas neiesniegšanas iemesli	Jautājums iesniegts savlaicīgi.
14.	Lēmuma pieņemšanas galīgais termiņš	2022.gada 10.maijs

Pielikumā:

1. Informatīvais ziņojums – dienesta vajadzībām uz 7 lpp.;
2. Ministru kabineta sēdes protokollēmuma projekts – dienesta vajadzībām uz 1 lpp.;
3. Finanšu ministrijas atzinums – TAP sistēmā;
4. Tieslietu ministrijas noklusētais saskaņojums – TAP sistēmā;
5. Dokumentu elektroniskie faili:
  1. AMpav_21042022_Par ECT spriedumu Pīlāgs pret Latviju;
  2. AMzino_21042022_Par ECT spriedumu Pīlāgs pret Latviju;
  3. AMprot_21042022_Par ECT spriedumu Pīlāgs pret Latviju.

Iesniedzējs:

ārlietu ministrs

Edgars Rinkēvičs

21.04.2022.

Emīlija Plaksins

Latvijas pārstāvja starptautiskajās cilvēktiesību institūcijās biroja vecākais juriskonsults

Tālr.67016342; e-pasts: emils.emilija.plaksins@mfa.gov.lv

**INFORMATĪVAIS ZIŅOJUMS
PAR EIROPAS CILVĒKTIESĪBU TIESAS SPRIEDUMU
LIETĀ *PĪLĀGS PRET LATVIJU***

I. KOPSAVILKUMS

1. Eiropas Cilvēktiesību tiesas (Tiesa) trīs tiesnešu komiteja 2022.gada 3.martā pasludināja spriedumu lietā *Pīlāgs pret Latviju*, atzīstot, ka ir noticis Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk – Konvencija) 6.panta (tiesības uz taisnīgu tiesu) pārkāpums, jo pret iesniedzēju ierosinātās administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā kompetentās tiesas nebija pārbaudījušas viņa sūdzību par iespējamo uzskūdišanu no tiesībsargājošo iestāžu puses. Tiesas spriedums ir galīgs un nepārsūdzams.
2. Tiesa piešķir iesniedzējam kompensāciju par tiesāšanās izdevumiem 1 000 EUR apmērā.
3. Tiesas spriedums lietā *Pīlāgs pret Latviju* attiecas uz Latvijas tiesu praksi, izskatot lietas, kurās personas apgalvo, ka tiesībsargājošās iestādes viņus ir uzskūdijušas veikt prettiesiskas darbības. Līdz šim Tiesa šādas sūdzības ir vērtējusi saistībā ar Latvijas tiesās izskatāmajām krimināllietām, taču lietā *Pīlāgs pret Latviju* Tiesa pirmo reizi vērtē apgalvojumus par uzskūdišanu, kas izteikti administratīvā pārkāpuma izskatīšanas laikā. Līdzīgi kā citās lietās iepriekš izskatītajās lietās,¹ arī šajā lietā Tiesa neizdarīja secinājumus par to, vai iesniedzēja gadījumā patiešām bija notikusi uzskūdišana, bet gan vērtēja, vai iesniedzējam bija pieejami un tika nodrošināti procesuālās aizsardzības līdzekļi, kas ļautu administratīvā pārkāpuma tiesvedības gaitā pēc būtības izvērtēt, vai notikusi uzskūdišana.
4. Saskaņā ar 2017.gada 7.marta Ministru kabineta noteikumu Nr.121“Pārstāvības kārtība starptautiskajās cilvēktiesību institūcijās” 10.7 apakšpunktu, šī ziņojuma mērķis ir informēt Ministru kabinetu par Tiesas spriedumu, lai tas varētu pieņemt lēmumu par sprieduma izpildei nepieciešamajiem pasākumiem.
5. Ministru kabineta sēdē ir nepieciešams izlemt šādus jautājumus:
  - 1) par Tiesas piespriedes kompensācijas izmaksāšanu iesniedzējam Alvim Pīlāgam;
  - 2) par sprieduma izpildei nepieciešamajiem vispārēja rakstura pasākumiem;
  - 3) par sprieduma tulkošanu latviešu valodā un iesniegšanu publicēšanai oficiālajā izdevumā Latvijas Vēstnesis un tīmekļa vietnē www.tiesas.lv un at.gov.lv.

¹ Skat, piemēram, *Baltiņš pret Latviju* (iesniegums Nr.25282/07), 2013.gada 8.janvāra spriedums.

II. FAKTI, IESNIEDZĒJA SŪDZĪBA UN LIETAS VIRZĪBA TIESĀ

6. Iesniedzējs ir bijušais Valsts ieņēmumu dienesta Finanšu policijas pārvaldes darbinieks.
7. 2008.gada beigās Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (KNAB) pret iesniedzēju un vēl vienu Finanšu policijas pārvaldes izmeklētāju I.V. uzsāka operatīvās izstrādes lietu, kuras ietvaros tika veikti vairāki operatīvās darbības pasākumi. 2008.gada 24.oktobrī KNAB attiecībā pret viņiem veica prokuratūras sankcionētu operatīvo eksperimentu, kura ietvaros privātpersona V. lūdza iesniedzējam konsultāciju par Valsts ieņēmumu dienesta izmantotajām metodēm cīņā ar noziedzīgo iegūto līdzekļu legalizēšanu, kā arī lūdza palīdzību skaidrās naudas 90 000 EUR apmērā pārvadāšanā no Igaunijas uz Latviju, atlīdzībā par to piedāvājot 500 EUR katram. Iesniedzējs un I.V. piekrita.
8. 2008.gada 13.novembrī KNAB ierosināja kriminālprocesu pret iesniedzēju un I.V. uz aizdomu pamata par noziedzīgi iegūto līdzekļu legalizēšanas lielā apmērā atbalstīšanu un ļaunprātīgu dienesta stāvokļa izmantošanu mantkārīgā nolūkā.
9. 2009.gada 29.maijā KNAB izbeidza kriminālprocesu daļā par skaidrās naudas pārvadāšanu, uzsākot administratīvā pārkāpuma lietvedību pret iesniedzēju par likuma "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" pārkāpumu saistībā ar valsts amatpersonas amata savienošanas nosacījumu neievērošanu, piemērojot iesniedzējam naudassodu 65 LVL apmērā. No izdalītajiem materiāliem bija secināms, ka iesniedzējs bija veicis skaidrās naudas pārvadāšanu, uzskatot to par uzņēmuma līguma, kuru viņš bija noslēdzis ar V., izpildi, taču iesniedzējs nebija saņēmis atļauju no Valsts ieņēmumu dienesta Finanšu policijas pārvaldes vadības uzņēmuma līguma noslēgšanai. Tāpat no kriminālprocesā iegūtajiem materiāliem bija secināms, ka iesniedzējs ieņēma amatu Jūrmalas pilsētas domes iepirkumu komisijā, taču nebija par to informējis vadību, kā arī nebija saņēmis atļauju amatu savienošanai.
10. Lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu iesniedzējs pārsūdzēja Administratīvajā rajona tiesā, kā arī lūdza apturēt tiesvedību administratīvā pārkāpuma procesā līdz brīdim, kad attiecībā uz iesniedzēju tiks pieņemts galīgais lēmums kriminālprocesā.
11. Lai izvērtētu iesniedzēja lūgumu apturēt administratīvā pārkāpuma izskatīšanu, Administratīvā rajona tiesa vērsās ar pieprasījumu Ģenerālprokuratūrā, lūdzot sniegt informāciju par kriminālprocesa gaitu. Pēc Ģenerālprokuratūras iesniegtās informācijas izvērtēšanas Administratīvā rajona tiesa noraidīja iesniedzēja lūgumu, taču pievienoja administratīvā pārkāpuma lietvedības materiāliem Ģenerālprokuratūras iesniegtās kriminālprocesa materiālu kopijas: liecinieku liecības, kā arī izziņas un dokumentus, kas attiecās uz KNAB veiktajām operatīvajām darbībām.
12. 2011.gada 8.februārī Administratīvā rajona tiesa noraidīja iesniedzēja sūdzību, atstājot spēkā KNAB lēmumu par administratīvā soda piemērošanu. Par šo tiesas lēmumu iesniedzējs iesniedza apelācijas sūdzību.

13. 2012.gada 8.novembrī Administratīvā apgabaltiesa atcēla pirmās instances tiesas spriedumu un nosūtīja lietu atpakaļ jaunai izskatīšanai un procesuāla rakstura trūkumu novēršanai.
14. 2013.gada 21.janvārī Administratīvā rajona tiesa, izskatot lietu no jauna, noraidīja iesniedzēja sūdzību. Administratīvā rajona tiesa nevērtēja iesniedzēja sūdzību par iespējamo uzskūdišanu, atsaucoties uz lietā esošajiem materiāliem, kas norādīja, ka KNAB veiktās operatīvās darbības bija uzraudzījusi un pārbaudījusi prokuratūra Operatīvās darbības likuma noteiktajā kārtībā, un tiesai nebija pamata apšaubīt prokuratūras secinājumus par veikto darbību tiesiskumu.
15. 2013.gada 15.aprīlī Rīgas apgabaltiesa atstāja spēkā pirmās instances tiesas 2013.gada 21.janvāra nolēmumu. Arī apelācijas instance nevērtēja iesniedzēja apgalvojumus par iespējamo uzskūdišanu, norādot, ka uzraudzību pār operatīvo darbību veic prokuratūras iestādes Operatīvās darbības likuma noteiktajā kārtībā.
16. 2013.gada 15.oktobrī iesniedzējs vērsās ar pieteikumu Tiesā, apgalvojot, ka Latvijas tiesas, izskatot pret viņu ierosinātā administratīvā pārkāpuma lietu, nebija pārbaudījušas viņa sūdzību par iespējamo uzskūdišanu no tiesībsargājošo iestāžu puses.
17. 2015.gada 23.novembrī Tiesa nosūtīja iesniedzēja sūdzību valdībai paskaidrojuma sniegšanai. 2016.gada 14.martā Tiesai tika iesniegti Latvijas valdības apsvērumi. 2016.gada 9.jūnijā Tiesai tika iesniegti Latvijas valdības papildus apsvērumi, kā arī apsvērumi par iesniedzēja taisnīgās atlīdzības prasību.

III. TIESAS SPRIEDUMA ANALĪZE

III.1. Sūdzības pieņemamība izskatīšanai

18. Tiesa iesākumā pievērsās valdības izvirzītajam argumentam, ka iesniedzēja sūdzība nav pieņemama izskatīšanai, jo viņa apgalvotais pārkāpums nebija sasniedzis minimālo aizskāruma līmeni Konvencijas 35.panta 3(b).punkta izpratnē. Proti, iesniedzējam piemērotais naudassods par administratīvo pārkāpumu bija tuvs minimālajam sodam, kuru paredzēja attiecīgā tiesību norma, turklāt iesniedzēja sūdzības bija izskatītas nacionālajās tiesās divās instancēs. Tiesa atzīmēja, ka, izskatot citu valstu lietas par Konvencijas 6.panta iespējamiem pārkāpumiem, tā jau iepriekš ir noraidījusi līdzīga satura argumentu. Proti, ņemot vērā, ka iespējamā uzskūdišana, par ko iesniedzējs sūdzējās, ja tāda bija notikusi, varēja nopietni skart iesniedzēja reputāciju, kā arī ietekmēt tiesvedības taisnīgumu, Tiesai nebija pamata secināt, ka iesniedzēja tiesību iespējama pārkāpums nebija sasniedzis minimālo aizskāruma līmeni.

III.2. Sūdzības būtība

19. Vērtējot sūdzību pēc būtības, Tiesa atsaucās uz tās judikatūrā nostiprinātajiem principiem un metodoloģiju, saskaņā ar kuru Tiesa atsevišķi vērtē apgalvotās uzskūdišanas materiālo un procesuālo aspektu. Apskatot apgalvotās uzskūdišanas materiālo aspektu, Tiesa atzīmēja, ka lietā nebija strīda par to, ka KNAB attiecībā pret iesniedzēju bija veicis vairākas operatīvās darbības, tai skaitā operatīvo eksperimentu, un visas veiktās operatīvās darbības bija sankcionējusi prokuratūra. Kā atzina Tiesa, tās rīcībā esošie materiāli, kas balstījās uz administratīvā pārkāpuma lietvedībā ietvertajiem dokumentiem, nebija pietiekami, lai tā varētu vērtēt apgalvotās uzskūdišanas materiālo aspektu, proti, izdarīt secinājumu par to, vai iesniedzēja gadījumā patiešām bija notikusi uzskūdišana.
20. Tomēr saistībā ar apgalvotās uzskūdišanas materiālo aspektu Tiesa nesniedza savu vērtējumu valdības izvirzītajam argumentam par to, ka iesniedzēja gadījumā nevarēja runāt par uzskūdišanu Tiesas judikatūrā nostiprinātajā izpratnē. Proti, valdība savos apsvērumos argumentēja, ka KNAB nevarēja iesniedzēju uzskūdit izdarīt prettiesiskas darbības, jo iesniedzēja veiktās darbības (skaidras naudas pārvadāšana un darbs pašvaldības iepirkumu komisijā) pašas par sevi nebija prettiesiskas – administratīvā pārkāpuma sastāvu veidoja nevis konkrētās iesniedzēja veiktās darbības, bet gan apstākļi, ka iesniedzējs šo darbību veikšanai nebija saņēmis iepriekšēju atļauju amatu savienošanai.
21. Tāpat Tiesa nevērtēja valdības izvirzīto argumentu par to, ka iesniedzēja atbildība likuma “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” normas pārkāpumā tika atzīta ne tikai par darbībām, kuras tika veiktas operatīvā eksperimenta ietvaros (skaidrās naudas pārvadāšana), bet arī saistībā ar viņa ieņemamo amatu Jūrmalas pilsētas domes iepirkumu komisijā, kas nekādā veidā nebija saistīta ar KNAB veiktajām operatīvajām darbībām.
22. Tā vietā Tiesa pievērsās vērtējumam, vai iesniedzējam nacionālajā līmenī bija pieejami procesuālās aizsardzības līdzekļi, kas ļautu administratīvā pārkāpuma tiesvedības laikā noskaidrot pret viņu veiktās operatīvās darbības iemeslus, tiesībsargājošo iestāžu iesaistes apjomu, kā arī izvērtēt iespējamās uzskūdišanas būtību, tādā veidā nodrošinot iesniedzējam tiesības uz taisnīgu tiesu kopumā. Tiesa izvērtēja kompetentās tiesas reakciju uz iesniedzēja sūdzību par iespējamo uzskūdišanu atbilstošajā tiesvedības instancē, neskatot visu tiesvedības procesu padziļināti.
23. Vispirms Tiesa atzīmēja, ka Latvijas tiesas bija izprasījušas no Ģenerālprokuratūras informāciju par kriminālprocesa gaitu, tos pēc tam pievienojot administratīvās pārkāpuma lietas materiāliem Ģenerālprokuratūras pārsūtīto kriminālprocesa materiālu kopijas, kas ietvēra vairāku liecinieku, kā arī līdzapsūdzētā liecības un prokuratūras iestāžu un KNAB sagatavotās izziņas par veiktajām operatīvajām darbībām. Pirmās instances tiesa uz šiem materiāliem atsaucās tikai pastarpināti, proti, lai pamatotu pierādījumu pieņemamību un attiecināmību uz administratīvā pārkāpuma procesu. Citiem vārdiem sakot, Tiesa uzsvēra, ka kompetentā tiesa neiepazinās ar informācijas pirmavotiem, piemēram, operatīvās izstrādes lietas materiāliem vai prokuratūras pārbaūžu

materiāliem, bet gan atsaucās uz secinājumiem, kas izrietēja no atvasinātajiem dokumentiem (izziņām un uzziņām). Turklāt kompetentā tiesa tiesas sēdē atzīmēja, ka līdzīgas iesniedzēja sūdzības jau bija pārbaudījusi prokuratūra, par ko tiesu bija informējis KNAB pārstāvis, un atzina, ka tai nav pamata apšaubīt prokuratūras secinājumus.

24. Tāpat Tiesa norādīja, ka arī apelācijas instances tiesa, neiepazīstoties ar informācijas pirmavotiem un pievienojoties KNAB viedoklim, ka tiesai, izskatot administratīvā pārkāpuma procesu, nav kompetences vērtēt operatīvo darbību tiesiskumu, neizvērtēja iesniedzēja sūdzību par iespējamo uzskūdišanu pēc būtības. Šajā sakarā Tiesa atzīmēja, ka nacionālo tiesu uzdevums ir pārbaudīt visus lietas faktus, lai noskaidrotu patiesību un konstatētu, vai ir notikusi uzskūdišana. Tiesa norādīja, ka nav pietiekami, ja, izvērtējot sūdzības par iespējamo uzskūdišanu, kompetentās tiesas pastarpināti, tas ir, neiepazīstoties ar informācijas pirmavotiem, atsauca uz citu iestāžu, piemēram, KNAB un prokuratūras secinājumiem, it īpaši tādēļ, ka šīs iestādes (KNAB) administratīvā pārkāpuma procesā bija “apsūdzības puse”.
25. Ņemot vērā šos apstākļus, Tiesa secināja, ka kompetentās Latvijas tiesas administratīvā pārkāpuma tiesvedībā nebija vispusīgi un detalizēti vērtējušas operatīvās darbības iemeslus, tiesībsargājošo iestāžu iesaistes apjomu un iespējamo iesniedzēja uzskūdišanu, kas savukārt negatīvi iespaidoja iesniedzēja tiesības uz taisnīgu tiesu. Tādēļ Tiesa konstatēja, ka ir noticis Konvencijas 6.panta pārkāpums.

IV. MINISTRU KABINETĀ IZLEMJAMIE JAUTĀJUMI

26. 2022.gada 3.marta Tiesas trīs tiesnešu komitejas spriedums ir galīgs un nepārsūdzams, tas stājās spēkā tā pasludināšanas dienā, tādēļ Ministru kabinetam ir jālemj par pasākumiem sprieduma izpildei.
27. Saskaņā ar Eiropas Padomes Ministru komitejas, kura uzrauga spriedumu izpildi, apstiprinātajām darbības metodēm, sešu mēnešu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā valstij-atbildētājam ir pienākums iesniegt rīcības ziņojumu (*Action report*) par veiktajiem vispārējiem un individuāliem pasākumiem sprieduma izpildei. Rīcības ziņojumā tiek īsumā atspoguļota Tiesas konstatēto Konvencijas vai tās protokolu pantu pārkāpumu būtība, norādīts uz jau veiktajiem individuāliem pasākumiem sprieduma izpildei (vairumā gadījumos tas aprobežojas ar Tiesas piespriedes kompensācijas samaksu), kā arī sniegta informācija par veiktajiem vispārīgiem pasākumiem (sprieduma tulkošana un publicēšana, grozījumi normatīvajā regulējumā, pastāvošās prakses maiņa). Šāds rīcības ziņojums tiek pievienots Ministru komitejas galīgajai rezolūcijai par sprieduma izpildes uzraudzības pabeigšanu. Gadījumā, ja visus pasākumus nevar īstenot augšminētajā sešu mēnešu termiņā, ir jāiesniedz rīcības plāns (*Action plan*), norādot uz pasākumiem, kas ir nepieciešami konkrētā sprieduma izpildei, indikatīviem izpildes termiņiem un iespējamiem izpildi kavējošiem apstākļiem.

IV.1. Vispārējie pasākumi

28. Vispārējo pasākumu mērķis ir nepieļaut identisku pārkāpumu atkārtošanos nākotnē. Tiesas spriedums lietā *Pilāgs pret Latviju* ietekmē Latvijas tiesu praksi, izskatot lietas, kurās personas apgalvo, ka tiesībsargājošās iestādes viņas ir uzkūdijušas veikt prettiesiskas darbības. Līdz šim Tiesa ir vērtējusi līdzīgas sūdzības saistībā ar kriminālprocesu, taču lieta *Pilāgs pret Latviju* ir pirmais gadījums, kad sūdzība par iespējamo uzkūdišanu izteikta administratīvā pārkāpuma izskatīšanas laikā. Jāpiezīmē, ka analogisku sūdzību iesniedzējs bija izteicis arī pret viņu ierosinātā kriminālprocesa ietvaros, kurš tika izmeklēts un iztiesāts līdztekus administratīvā pārkāpuma procesam.
29. Attiecībā uz Tiesas secinājumu, ka Latvijas tiesām bija jāpārbauda iesniedzēja apgalvojumu pamatotība, ir svarīgi atzīmēt, ka materiāli, kas attiecās uz operatīvajām darbībām, kuras tika veiktas pret iesniedzēju, atradās nevis administratīvā pārkāpuma lietas materiālos vai tajos kriminālprocesa materiālos, kurus Administratīvajai rajona tiesai pēc tās pieprasījuma nosūtīja Ģenerālprokuratūra, bet gan operatīvās izstrādes lietā, kas ir klasificēta un kas nebija pieejama nevienai no pusēm, izņemot KNAB.
30. Vērtējot iespēju tam, vai šāda situācija varētu atkārtoties, būtu atzīmējams, ka pirmšķietami šobrīd spēkā esošais Administratīvās atbildības likums paredz tiesām iespējas rīkoties un reaģēt gadījumos, kad administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros personas iesniedz sūdzību par iespējamo uzkūdišanu. Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 198.panta otrās daļas c) punktu, tiesai, sagatavojot lietu iztiesāšanai, ir tiesības pieprasīt papildu pierādījumus, tai skaitā pēc sūdzības iesniedzēja lūguma, savukārt Administratīvās atbildības likuma 179.panta trešajā daļā ir tiesai paredzēta iespēja noturēt slēgtu sēdi, ja tas ir nepieciešams valsts noslēpuma aizsardzībai.
31. Tādējādi ir secināms, ka administratīvajām tiesām ir gan kompetence izprasīt papildu pierādījumus, kas šajā gadījumā varētu ietvert arī tiesības iepazīties ar klasificētās informācijas pirmavotiem, gan arī atbilstošas procesuālās tiesības, lai nodrošinātu informācijas, kas klasificēta kā valsts noslēpums, pienācīgu aizsardzību. Līdzīgi kā gadījumos, kad sūdzības par uzkūdišanu tiek izvērtētas kriminālprocesa ietvaros, kompetentajām tiesām tiesas sēdes protokolā vai nolēmumā būtu jānorāda, ka tiesa ir iepazīsinies ar operatīvās darbības materiāliem un ir izdarījusi secinājumus, kas ir attiecināmi uz konkrēto lietu. Šos secinājumus var izteikt arī tādā formā, kas pienācīgi aizsargā klasificēto informāciju.
32. Ņemot vērā iepriekš minēto, Latvijas pārstāvja starptautiskajās cilvēktiesību institūcijās biroja ieskatā, grozījumi Administratīvās atbildības likumā līdzīgi tiem, kādi pēc Tiesas sprieduma lietā *Baltiņš pret Latviju*² tika izdarīti Kriminālprocesa likuma 500.panta ceturtajā (šobrīd sestajā) daļā, šī sprieduma izpildes ietvaros nebūtu nepieciešami. Tomēr būtu arī jāatzīmē, ka iespēja, ka cita administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros varētu atkārtoties līdzīga situācija, ir ļoti neliela, jo saskaņā ar Operatīvās darbības likuma 15.pantu, operatīvo

---

² Supra 1.

eksperimentu var veikt tikai attiecībā pret personu, par kuru ir ziņas, ka tā plāno izdarīt noziedzīgu nodarījumu, un lietā *Pīlāgs pret Latviju* jautājumi, kas ir saistīti ar operatīvajām darbībām, nonāca administratīvo tiesu redzeslokā tikai tādēļ, ka kriminālprocess daļā, kas attiecās uz operatīvo eksperimentu, tika izbeigts, bet tā materiāli tika novirzīti uz administratīvā pārkāpuma lietvedību.

33. Visbeidzot attiecībā uz sprieduma izpildei nepieciešamajiem vispārējiem pasākumiem Ministru kabinetam ir jālemj arī par Tiesas 2022.gada 3.marta sprieduma tulkošanu latviešu valodā un iesniegšanu publicēšanai tīmekļa vietnē www.tiesas.lv un at.gov.lv. Jāuzsver, ka sprieduma tulkošana, publicēšana un izplatīšana ir uzskatāmi par vispārēja rakstura pasākumiem sprieduma izpildei, kas veicina Latvijas valsts iestāžu un tiesu informētību par Tiesas secinājumiem un palīdz novērst identiskus pārkāpumus nākotnē.

IV.2. Individuālie pasākumi

34. Saskaņā ar spriedumu Latvijai trīs mēnešu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, tas ir, līdz 2022.gada 3.jūnijam, iesniedzējam ir jāizmaksā Tiesas spriedumā piešķirtā kompensācija, tādēļ Ministru kabinetam ir jāpieņem lēmums par Tiesas piespriešanās kompensācijas par tiesāšanās izdevumiem 1 000 EUR apmērā izmaksu iesniedzējam Alvim Pīlāgam.
35. Tāpat Tiesa spriedumā atzīmēja, ka nacionālajās tiesībās ir paredzēta iespēja atjaunot tiesvedību administratīvā pārkāpuma procesā sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem, proti, Tiesas nolēmumu, no kura izriet, ka nolēmums administratīvā pārkāpuma lietā, kas ir stājies spēkā, neatbilst Latvijai saistošajiem starptautiskajiem normatīvajiem aktiem. Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 249.panta otro daļu, iesniedzējs trīs mēnešu laikā no Tiesas sprieduma pasludināšanas dienas var iesniegt pieteikumu apgabaltiesai, lūdzot atcelt 2013.gada 15.aprīļa Rīgas apgabaltiesas spriedumu.
36. Ņemot vērā Tiesas konstatētā pārkāpuma būtību, Birojs uzskata, ka citi individuāla rakstura pasākumi šī sprieduma izpildē nav nepieciešami.

Iesniedzējs: ārlietu ministrs

E.Rinkēvičs

vīza: valsts sekretāra p.i.

A.Viļumsons

21.04.2022.

Emīlija Plaksins

Latvijas pārstāvja starptautiskajās cilvēktiesību institūcijās biroja vecākais juriskonsults

Tālrunis: 67016342; e-pasts: emils.emilija.plaksins@mfa.gov.lv

Projekts

LATVIJAS REPUBLIKAS MINISTRU KABINETA
SĒDES PROTOKOLLĒMUMS

Rīgā

Nr.

2022.gada _____

.§

Par Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumu lietā *Pīlāgs pret Latviju*

TA - _____

(...)

1. Pieņemt zināšanai ārlietu ministra iesniegto informatīvo ziņojumu.
2. Finanšu ministrijai no kārtējā gada valsts budžeta programmas 02.00.00 "Līdzekļi neparedzētiem gadījumiem" piešķirt Ārlietu ministrijai 1 000 *euro* izmaksāšanai Alvim Pīlāgam saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2022.gada 3.marta spriedumu lietā *Pīlāgs pret Latviju*.
3. Ārlietu ministrijai nodrošināt 2022.gada 3.marta sprieduma tulkošanu latviešu valodā un tulkojuma publicēšanu oficiālajā izdevumā *Latvijas Vēstnesis* un tīmekļa vietnē www.tiesas.lv.

Ministru prezidents

A.K. Kariņš

Valsts kancelejas direktors

J.Citskovskis

Iesniedzējs: ārlietu ministrs

E.Rinkēvičs

Vīza: valsts sekretāra p.i.

A.Viļumsons

21.04.2022.

Emīlija Plaksins

Latvijas pārstāvja starptautiskajās cilvēktiesību institūcijās biroja vecākais juriskonsults

Tālr.67016342; E-pasts: emils.emilija.plaksins@mfa.gov.lv

NAV KLASIFICĒTS

~~DIENESTA VAJADZĪBĀM~~

1-1